

2. Reglamento Nr. 469/2009 10 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip: suinteresuotosios valstybės narės išduoto leidimo prekiauti neturėjimas paraiškos dėl papildomo apsaugos liudijimo pateikimo toje valstybėje narėje dieną nėra neatitiktimas, kurį galima ištaisyti pagal tą nuostatą.

(¹) OL C 22, 2017 1 23.

2017 m. gruodžio 14 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimas byloje (Helsingin hallinto-oikeus (Suomija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą), iškeltoje Anstar Oy

(Byla C-630/16) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos — Darnusis standartas EN 1090-1:2009+A1:2011 — Europos standartizacijos komiteto (CEN) pagal Europos Komisijos įgaliojimą priimto standarto taikymo srities nustatymo kriterijai — Pakabinimo dalys, skirtos būti tvirtinamos į nesukietėjusį betoną ir fasado plokštėms ir mūro atramoms sujungti su pastatų karkasu)

(2018/C 052/14)

Proceso kalba: suomių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Helsingin hallinto-oikeus

Šalys pagrindinėje byloje

Anstar Oy

dalyvaujant: Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes)

Rezoliucinė dalis

Standartas EN 1090-1:2009+A1:2011 „Plieninių ir aliumininių konstrukcijų darbų atlikimas. 1 dalis. Konstrukcinių komponentų atitikties įvertinimo reikalavimai“ turi būti aiškinamas taip, kad produktai, kaip nagrinėjami pagrindinėje byloje, skirti būti tvirtinami į nesukietėjusį betoną, patenka į jo taikymo sritį, jeigu turi struktūrinę funkciją, t. y. jų pašalinimas iš konstrukcijos iš karto sumažintų jos atsparumą.

(¹) OL C 63, 2017 2 27.

2017 m. gruodžio 7 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) sprendimas byloje (Juzgado Contencioso-Administrativo no1 de Pamplona (Ispanija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Wilber López Pastuzano / Delegación del Gobierno en Navarra

(Byla C-636/16) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Trečiųjų valstybių piliečių, kurie yra ilgalaikiai gyventojai, statusas — Direktyva 2003/109/EB — 12 straipsnis — Sprendimo išsiųsti iš šalies ilgalaikį gyventoją priėmimas — Aplinkybės, į kurias reikia atsižvelgti — Nacionalinės teisės normos — Neatsižvelgimas į šias aplinkybes — Atitiktis)

(2018/C 052/15)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado Contencioso-Administrativo no1 de Pamplona

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas: Wilber López Pastuzano

Atsakovė: Delegación del Gobierno en Navarra

Rezoliucinė dalis

2003 m. lapkričio 25 d. Tarybos direktyvos 2003/109/EB dėl trečiųjų valstybių piliečių, kurie yra ilgalaikiai gyventojai, statuso 12 straipsnis turi būti aiškinamas kaip draudžiantis tokias valstybės narės teisės normas, pagal kurias, kaip jas aiškina dalis tos valstybės teismų, nenumatyta, kad apsaugos nuo trečiosios valstybės piliečio, kuris yra ilgalaikis gyventojas, išsiuntimo sąlygos taikomos visiems administraciniais sprendimams išsiųsti, nesvarbu, koks yra tokios priemonės pobūdis ar teisinės sąlygos.

⁽¹⁾ OL C 46, 2017 2 13.

2017 m. gruodžio 5 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas (Corte costituzionale (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamajoje byloje prieš M.A.S., M.B.

(Byla C-42/17) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — SESV 325 straipsnis — 2015 m. rugsėjo 8 d. Sprendimas Taricco ir kt. (C-105/14, EU:C:2015:555) — Baudžiamasis procesas dėl nusikaltimų pridėtinės vertės mokesčio (PVM) srityje — Nacionalinės teisės aktas, kuriame numatyti senaties terminai, galintys lemti nebaudžiamumą už nusikaltimus — Kenkimas Europos Sąjungos finansiniams interesams — Nacionalinio teismo pareiga netaikyti bet kurios nacionalinės teisės nuostatos, galinčios pažeisti Sąjungos teisėje valstybėms narėms nustatytas pareigas — „Nullum crimen, nulla poena sine lege“ principas)

(2018/C 052/16)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Corte costituzionale

Šalys pagrindinėje baudžiamajoje byloje

M.A.S., M.B.

dalyvaujant: Presidente del Consiglio dei Ministri

Rezoliucinė dalis

SESV 325 straipsnio 1 ir 2 dalys turi būti aiškinamos taip, kad pagal jas nacionalinis teismas baudžiamajoje byloje dėl nusikaltimų, susijusių su pridėtinės vertės mokesčiu, turi netaikyti nacionalinės materialinės teisės nuostatų dėl senaties, priskiriamų prie nacionalinės materialinės teisės srities, kuriomis daugeliu atvejų užkertamas kelias paskirti veiksmingas ir atgrasomas baudžiamąsias sankcijas už sukčiavimą stambiu mastu, kuriuo kenkiama Europos Sąjungos finansiniams interesams, arba kuriose numatyti senaties terminai dėl sukčiavimo stambiu mastu, kuriuo kenkiama šiems finansiniams interesams, yra trumpesni nei numatytieji dėl tokio sukčiavimo, kuriuo kenkiama atitinkamos valstybės narės finansiniams interesams, nebent toks netaikymas pažeistų nullum crimen, nulla poena sine lege principą dėl to, kad neapibrėžtas taikytinas įstatymas, arba dėl to, kad atgaline data taikomas teisės aktas, kuriame nustatytos griežtesnės baudžiamumo sąlygos nei galiojusios nusikaltimo padarymo momentu.

⁽¹⁾ OL C 195, 2017 6 19.